

de forslag, regeringen her har lagt frem, og de forklaringer, jeg her har givet, er det også tydeliggjort, at der har været nogle tilfælde, der er årsag til disse opstramninger. Vi har prøvet at gøre det så ubureaukratisk som muligt, så vi kan ikke opnå millimeterretfærdighed. Det er rigtigt, som hr. Erling Oxdam siger, at nogle jo er flyttet, men det betyder ikke, at pengene af den årsag tilhører udlejeren, og jeg vil gerne har lov til endnu en gang at erindre hr. Erling Oxdam om, at sidste år, da vi havde det andet problem, regulerede vi til fordel for udlejerne, for ret skal være ret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om en rejsegarantifond. Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen). (FremSAT 11/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Vi er fra Socialdemokratiets side meget enige med erhvervsministeren i, at der i de forløbne år, siden loven om rejsegaranti i 1979 blev vedtaget, har vist sig behov for en revision af loven, så vi i højere grad kan imødegå risikoen for dræn i fonden bl.a. som følge af useriøs rejsevirkomhed.

Socialdemokratiet har tre overordnede mål, som vi ønsker indfriet i forbindelse med denne revision:

Det første er fortsat at sikre en god forbrugerbeskyttelse. Det andet er at undgå konkurrenceforvriddning og diskrimination i forholdet mellem de seriøse arrangører og de mindre seriøse, som dukker op på markedet. Det tredje er at mindske de useriøse arrangørers muligheder for misbrug af fondens formue.

Jeg vil godt allerede her fra starten tilkendegive, at vi mener, at lovforslaget i et meget vidt omfang indeholder de opstramninger, der er nødvendige for at sikre disse tre overordnede målsætninger, og ikke mindst er vi godt tilfredse med, at der med dette lovforslag er taget de mange skridt for at nedbringe antallet af misbrug, privat gældssanering og konkursrytteri. Lad mig blot nævne de tiltag, der her tages til, at fonden kan kræve forhøjet garantistillelse af personer eller selskaber, som tidligere har deltaget i rejsearrangørvirkomhed, som har påført fonden et udækket tab.

Tilsvarende får fonden nu adgang til at kræve oplysninger og dokumentation for, at loven bliver overholdt, herunder ikke mindst at bestemmelserne om garantistillelse og bidragsindbetalinger bliver overholdt. Med det redskab i hånden betyder det, at fonden, såfremt oplysninger ikke udleveres, kan slette en rejsearrangør, og såfremt rejsevirkomheden ikke derefter ophører, skal fonden foranledige dette gennemført ved et fagedforbud. Det er et meget effektivt skridt, som forhåbentlig vil betyde, at vi fremover ikke vil se nogen forsøge direkte at lukrere på fonden uden selv at ville bidrage.

Det er klart, det kan diskuteres, om det er det rigtige leje, der er fundet for størrelserne af garantistillelse. Afgørende for os er, at garantistillelsen kommer til at stå i et rimeligt forhold til den risiko, som den skal dække ind.

Vi er naturligvis åbne for drøftelser om det i udvalget, men alt i alt vil jeg godt slutte med at sige, at vi finder, at forslaget lægger op til at få indført en række nødvendige regler, som skal sikre større kontrol med de usolide og useriøse i branchen, hvilket desværre har vist sig nødvendigt for at bringe misbrug, privat gældssanering, konkursrytteri til ophør. Og jeg tror, at vi må konstatere, og endda med glæde, at forslaget klart vil være til gavn for de virksomheder, som ønsker at drive solid rejsevirkomhed.

Jeg kan sige, at holdningen her og opbakningen til forslaget også dækker Det Radikale Venstre, hvis ordfører desværre ikke havde mulighed for at være til stede her i dag.